

Nordkraft

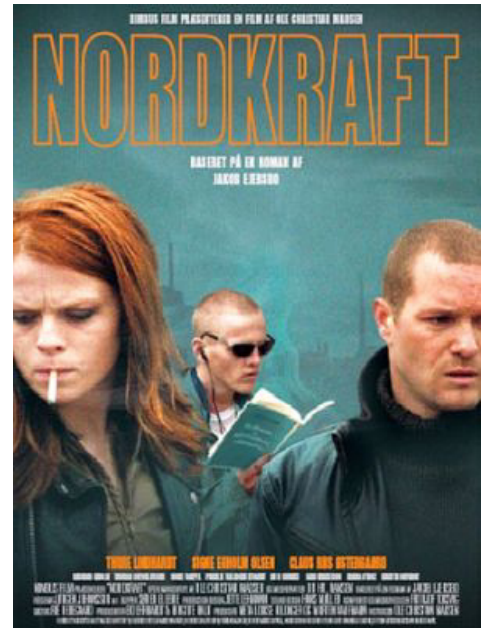
At leve er at kæmpe Af Jes Nysten

Vi gennemlever tre faser i livet, påstår filmens Steso: oralfasen, analfasen og banalfasen. Den sidste fase er voksenlivet. Hvordan kommer vi til rette med det?

Vi følger de tre unge mennesker Maria, Allan og Steso, der på hver deres måde tumler rundt i Ålborg, deres by. De balancerer alle tre hårfint på kanten af ikke bare samfundet men af deres eget livs drømme og forhåbninger. Maria er pusherpige og hjælper kæresten Asger med at skaffe stoffer, som han kan sælge, mens han forsøger at blive tatovør. Allan vil gerne ud af dette kriminelle og livsfarlige miljø, men det er ikke let, for der er altid nogen, der har noget på en, og som forstår at udnytte det imod en. Og så er der Steso, den super-intelligente og selvdestruktive junkie, der med skræmmende klarsyn skræller lakken af det vi, der har vores på det tørre, plejer at kalde virkeligheden.

Vi føres i sandhed derud, hvor de involverede personer har dybe ar på sjælen, og hvor en uudslukkelig længsel efter mening og kærlighed ikke kan adskilles fra simpel overlevelse. Det er ikke gået upåagtet hen, at filmen er en fri gendigtning af Jakob Ejersbos succesroman af samme navn, men med hjælp fra Bo hr. Hansen har instruktøren Ole Christian Madsen skabt et selvstændigt værk, der på trods af radikale ændringer har bibeholdt tonen og energien fra romanen. I et spændende og hypersensitivt filmisk sprog og med yderst velspillende unge skuespillere er "Nordkraft" blevet en af lange tiders mest interessante danske film. Det er rigtigt, at filmen i snæver forstand 'handler' om unge tabere, der skraber bunden, men intentionen er oplagt at ville fortælle noget generelt om et liv på stoffer. Stoffer i bred forstand. Stoffer til at dulme smerten og livsangsten. Stoffer til at drømme på og skabe et helle for det uoverkommelige i livet. Om det er stoffer i form af penge, sex, alkohol, arbejdsnarkomani er i den forstand ligegyldig. Både i formen: de parallelle historier, der væver sig ind i hinanden og temaet: menneskers afhængighed af stoffer kan filmen minde om den amerikanske "Magnolia", der godt nok foregik i et overklassemiljø, men hvor 'stoffer' i den brede forstand var omdrejningspunktet i et miserabelt liv.

En af kvalitetene ved filmen er den forunderlige varme historierne fortælles med - trods elendigheden. Disse personer udstilles ikke, men de omgæres af en nænsomhed, der klæder filmen, og så er det dejligt at se relativt nye skuespillere få lov til at folde sig ud på denne måde. Vi får rigeligt at de kendte i alle de andre danske film, der løber over lærredet i denne tid. Behøver jeg at nævne, at det er en film, man bør se?!

Danmark 2005 - Instr.: Ole Christian Madsen - Manus: Manus: Ole Christian Madsen og Bo Hr. Hansen efter roman af Jakob Ejersbo - Medv.: Thure Lindhardt (Steso), Signe Egholm Olsen (Maria), Claus Riis Østergaard (Allan), Signe Vaupel (Maja), Farshad Kholghi (Hossein), Thomas L. Corneliussen (Asger), Nanna Berg (Nadia), Pernille Vallentin Brandt (Tilde), Rudi Köhnke (Frank), Lars Mikkelsen (Stesos far) - 125 min. - Dansk biografpremiere d. 4/3, 2005 - På DVD i DK. d. 6/10, 2005 - Udlejning: Nordisk Film - Tilladt for børn over 15 år

<http://www.cinamzone.dk/review.asp?id=5227&area=3>

<http://www.philm.dk/default.asp?CallParam=visfilm&IdParam=2075>